

VK ma 11 mei 09

KRITIEK KORT KLEIN HERKENBAAR LEED BIJ EEN OPENSTAANDE BRUG

THEATER De hele voorstelling *Slagboomt* lang staat de brug open. De personages in dit door het jonge theatergezelschap Zure Room gespeelde stuk staan voor een gesloten slagboom en wachten. Wachten tot de verveling toeslaat en ze baldadig worden. Tot ze uiteindelijk hun instrumenten tevoorschijn halen en een Duits disconummer vertolken.

Slagboomt is een maffe poging om de banaliteit van het dagelijks leven te spiegelen aan een imaginaire wereld vol verlangens en driften. Dat is

op zich niet zo'n opmerkelijk uitgangspunt, maar de invulling van de jonge theatermakers – die voor deze productie samenwerken met theatergroep Orkater – is dat wel. Grappig en alles behalve zwaar op de hand. Pure theaterpop is het. Meer amusement dan kunst dus, maar wel origineel.

Het toneelbeeld bestaat uit een openstaande brug. Daarnaast een groot paneel met knoppen, waarmee de slagboom en de brug worden bediend. Daar zit de norske brugwach-

ter, gespeeld door muzikant Feico de Leeuw die een uur lang allerhande geluiden uit zijn installatie tovert.

Het leukst zijn de scènes waarin de acteurs min of meer normale mensen spelen, die zich in toeneemende mate ergeren aan een openstaande brug. Klein herkenbaar leed. Daartussendoor worden een paar absurde fantasieën verbeeld. Maar deze zijn dan weer zo belachelijk dat het bijna genant wordt. Zo zingt een Duits popsterretje een überplat nummer en zien we een flauwe cow-

Pure theaterpop is het – meer amusement dan kunst dus, maar wel origineel

boyscène die nergens heen gaat. Het zijn niet de sterkste punten.

Maar het beeld waar het om draait, dat van de openstaande brug, blijft tot het einde van de voorstelling ijzersterk. *Slagboomt* eindigt mooi met een jongen die letterlijk door de vermaledijde brug heen wil breken, maar zich er telkens op te pletter loopt.

Vincent Kouters

★★★★

Slagboomt van Zure Room en Orkater. 7/5, Amsterdam. Tournee t/m 30 mei